

Péntekre újabb áradást várnak a Felsőtiszta vidékén

Tiszaújfalu és Nagyszentmiklós veszélyben

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Berregésről jelentik: A Tiszán újabb áradás indult meg. Attól félnek, hogy az éjjel az ár ismét előnti Tiszaújlakot. Az ár Nagyszentmiklóst is veszélyezteti.

Tokajtól kezdve, ahol a Tisza vizét a Bodrog is növeli, félelmetesen hömpölyög a megáradt folyó, amely épületrészeket, gerendákat, emberi és állati hullákat sodor magával. Azokon a területeken, amelyeket nem védenek a gátak, több ezer hold áll víz alatt. A vízállás fél méterrel magasabb, mint a múlt héten volt. A rohanó áradat Tiszavalk, Tiszabábolna, Tisza-

dorogma, Hejőkürt határában elsodorta a nyulákat, amelyek megmentése érdekében egész éjjel hiába dolgoztak a karhatalmak.

Péntekre újabb áradást várnak.

A földművelésügyi minisztérium vízrajzi osztálya szerint a Tisza Záhonytól lefelé Szegeedig árad, de az áradás egész lassu tempójú. Ez a lassu áradás egészen normális, árvízveszedelemtől mentes. A Szamos, a Körös már apad, a Maros azonban még mindig árad és Arad körül érte el tetőfokát az árhullám. A Maros felsőfolyásán megindult az apadás.

A Harmadik Birodalom büntetni akar, nem javítani

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Berlinből jelentik: Dr. Freisler porosz igazságügyi államtitkár újságíróknak kijelentette, hogy Németországban megszigorítja a büntetések végrehajtását. Az államtitkár erre vonatkozólag a következőket mondotta:

— Joggal keltett felháborodást, hogy a multban milyen enyhén kezelték a büntetések végrehajtását. Általában jobban éltek a foglyok, még a legnagyobb bűnözők is, mint a német nép milliói, különösen a munkanélküliek. A

nemzeti szocializmus most ezen az állapoton változtatni fog és a legszigorúbban hajtja végre a büntetéseket. Nem igaz az, hogy a futballozás, a tanítás, az udvarias bánásmód és a jó élelmezés alkalmas eszközök a bűnözők javítására. Eltekintve néhány fiatalok javításától, ezek az eszközök sohasem vezettek célra. Mindezek a szempontok arra kényszerítik a nemzeti szocializmust, hogy megszigorítsa és pedig jelentékeny mértékben a büntetések végrehajtását.

Minden lakásba be kell vezetni a vízvezetéseket

A szegedi vízellátás problémája — Vízmulalap létesítését és „diszes szakértői gárdát” ajánl a városnak egy körlevél

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged vízellátása kétségtelenül sokat javult az elmúlt esztendőben, úgy-ahogy elmaradtak a nyári vízmizériák, a magasnyomású vízvezeték hálózatainak körzetében kisebb zavaroktól eltekintve a legforróbb kánikulás napokban is működnek a csapok, de olykor a magasabb lakásokba még mindig nem jut fel víz. A vízellátást nemcsak az ujonnan furt ártézi kutak javították, hanem az is, hogy egy-két bővíztű, de kisnyomású ártézi kutra motoros szivattyút szereltek és ezeket a szivattyúkat akkor helyezik üzembe, ha nagyobb hőség következtében megnövekszik a vízfogyasztás. A belváros vízellátása nem mondható ideálisnak, de még mindig sokkal jobb és egészségesebb, mint a nagykörutón kívül eső városrészeké, ahol alacsony nyomású a hálózat és ahol a lakosság csak az uccai ártézi kifolyókából szerezhet vizet háztartásához. Ezeket a kifolyókat igen sok ártézi kut táplálja és bár alig mulik el év, hogy a város egy-két új ártézi kuttal, vagy kifolyóval ne csendesítene a jogos elégedetlenséget, a panasz mégis állandó. Minduntalan jelentkeznek a város házában víz, új kutat, vagy kifolyókat kérő küldöttségek, de a legtöbb esetben csak azt az ígéretet vihetik magukkal, hogyha lesz rá felesleges pénze a városnak, teljesíti majd a különben jogosnak és méltányosnak elismert kívánásokat.

Szegeden, mint a legtöbb fontos problémát, a vízellátás problémáját is csak félig oldották meg, mert a nagykörutón kívül fekvő városrészek vízellátásának kérdése a mai alacsony nyomású vízvezetékkel, az egymásra rendszerint igen nagy távolságra eső kifolyókkal megoldottak nem tekinthető. A teljes megoldást az jelenen, ha

a tiszta, egészséges ivóvíz a vízvezeték hálózatának csövein keresztül minden lakásba eljutna.

ezt a teljesítményt azonban a város mai vízműtelepe nem vállalhatná még akkor sem, ha megszokszorozná a vízművet tápláló ártézi kutak számát. Ez az oka annak, hogy a nagykörutón kívül csak nagyon kivételes esetekben vezeti be a város egy-egy telekre a magasnyomású vízvezeték vizét. Kétségtelen, hogy előbb-utóbb éppen úgy meg kell oldani ezt a kérdést is, mint az általános csatornázás, vagy a kövezés kérdését.

Hogy mikor lesz az a helyzet, amikor komolyan lehet gondolni a végleges, modern vízművek kiépítésére, teljesen bizonytalan, de az bi-

zonyos, hogy belátható időn belül nem. A kérdés mégis állandóan foglalkoztatja a nyilvánosságot. A Baross Szövetség elnöksége most érdekes körlevelet küldött Szegedre éppen úgy, mint valószínűleg az ország minden más városába.

A szövetség elnöksége a körlevél elején megállapítja, hogy „a jelen gazdasági viszonyok között a takarékoság jelszava nagyon sok hasznos beruházást megakasztott a továbbfejlődésben. Pedig bizonyos területen

a túlzott takarékoság megbosszulja magát.

Igy például a közegészségügy szempontjából végtelenül fontos, hogy a városi és a községi vízvezetékek kiépítése lehetővé tétessék. Egyszerű számítással bizonyítható, hogy még a legelőnyösebb hosszulejáratu kölcson is több kerül, mintha a lakosság néhány éven át e célra félretett pénzével maga gyűjti össze a szükséges tőkét. Ilyen módon a megtakarítás elérheti az 50—70 százalékot, ami azt jelenti, hogy egy külső kölcsonból épített vízmű a kölcson lakosságának több, mint kétszerannyiba kerül, mintha azt saját erejéből létesíti.” A Baross Szövetség elnöksége ezért azt ajánlja, hogy

a város elvben mondja ki egy vízműalap létesítését, amelyből a végleges városi vízműtelep megépíthető lesz.

„A vízműalap gyümölcsöző módon helyezendő el és az elérhető megtakarítások nem fordíthatók más célra, mint a vízmű megépítésére, vagy a már meglévő vízmű továbbfejlesztésére.”

A szövetség olyan módon kívánja a közületeket támogatni, hogy igénylésükre „speciális szakértőket ajánl”, akik előzékenyen megadnak mindennemű szaktanácsot. Kéri a szövetséget, hogy tegye a város megfontolás tárgyává az ajánlatot, mert a szövetség keretében tömörült „és nemzeti alapon egyesült diszes szakértői gárda mindenkor a legnagyobb előzékenységgel áll a magyar városok rendelkezésére.”

A Baross Szövetség körlevele csupán arra az önként felmerülő kérdésre mulasztja el a feleletadást, hogy „a jelen gazdasági viszonyok között miből teremthetnek meg a városok az ugynevezett vízműalapot. Pedig a kérdésnek ez a fontosabb, a nehezebb része. Arra a kérdésre, hogy a meglévő alapot mire és hogyan használja fel, minden város könnyen megtalálja saját falai között is a kielégítő feleletet szakértői gárda előzékeny közreműködése nélkül is.

Beszámoló a pécsi kongresszusról a szegedi ügyvédvacsorán

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Ügyvédi Egyesület csütörtökön este népes vacsorát rendezett a Raffay-vendéglőben. A vacsora keretében a pécsi ügyvédkongresszuson résztvevő ügyvédek beszámoltak a kongresszus eredményeiről. Dr. Olasz Béla üdvözölte a megjelenteket, majd felkérte dr. Szivessy Lehel elnököt, hogy ismertesse a kongresszus munkásságát.

Dr. Szivessy Lehel felszólalásában először arról a sívár közhangulatról beszélt, mely a kongresszuson uralkodott. Mégis — mondotta —, a kongresszus eredményes és értékes munkát végzett. Kétségtelen, hogy az ott megnyilvánuló közhangulat hatása alatt a miniszter sürgős intézkedéseket fog tenni, ezt a miniszter meg is ígérte, főleg az ügyvédi kar tulszaporodásának megállítására tett határozott ígéretet. A miniszter a szelekió hive és áthatja őt az a tudat, hogy a mai helyzet nem tartható fenn.

— Ugy látom — mondotta Szivessy Lehel —, hogy a numerus clausus elkerülhetetlen lesz, ha nem jönnek sürgős intézkedések a jogászképzés reformja és a joggyakorlati idő megszorítása terén. Ezután a zugirásról és a községi jegyzők munkaköréről beszélt, amelyek ügyében ő nyújtott be határozati javaslatot a kongresszusnak. Szivessy Lehel ezután üdvözölte dr. Széll Gyula kamarai elnököt.

Dr. Grünér István a földteherrendezés kérdéséről beszélt. Kijelentette, hogy ebben az ügyben nem történt döntés a kongresszuson, mert a mai idők semmiképp sem tartották alkalmasnak a döntésre. Dr. Kertész Béla az illetékjogi bizottság munkájáról számolt be és ismertette azokat a határozati javaslatokat, melyeket a kongresszus ebben az ügyben elfogadott. Ezután dr. Hajdu Béla szólalt fel.

Ő a törvénykezés egyszerűsítéséről szóló törvény bírálo bizottságában vett részt és ott megállapították, hogy ez a törvény nem vált be olyan módon, mint ahogy várták. Dr. Hajnal István beszélt még a numerus clausus kérdéséről.

Dr. Pap Róbert felszólalása után dr. Széchenyi István azt indítványozta, hogy a szeptemberben megtartandó Szegedi Hét keretében országos ügyvédgylést hívjanak egybe, amelyen az ország ügyvédei, — pártállásra való tekintet nélkül — hozzák tudomására a kormánynak az ügyvédi kar sérelmeit. Dr. Széll Gyula, a kamara elnöke felszólalásában megígérte, hogy a legközelebbi időpontban összehívja az ügyvédi szervezeteket egy nagyarányú gyűlés megtartásának előkészítésére.

A földművelésügyi miniszter alföldi körútja

(A Délmagyarország makói tudósítójától.) Kállay Miklós földművelésügyi miniszter alföldi körútja során július 18-án és 19-én látogatja meg Csanádmegyét. Július 18-án Gyuláról autót érkezik Mezőkovácsházán át Mezőhegyesre. Mezőhegyesről 19-én reggel indul a vármegye székhelyére, Makóra. Utközben a csanádmegyei vetéskárok, a hagymaterületek és a folyamatban lévő aratás megtekintésére több helyszíni megállást terveznek.

Makóra 10 óra tájban érkezik meg a miniszter, akit a közigazgatási hatóságok részéről Fáy István főispán, Tarnay Ivor alispán és dr. Nikelszky Jenő polgármester fogadnak. Kállay miniszter makói látogatásának programján a Gazdasági Egyesület, továbbá a makói tájfajta mentelep megtekintése szerepel. Délben Fáy István ebédet ad a miniszter tiszteletére. Délután 2 órakor utazik tovább a miniszter Hódmezővásárhelyre.

Evezősök!
TRÉNINGRUHA
minden színben kapható
HABSELYEMBLUZ
gyönyörű színekben
LUSZTIG IMRE
SZECHENYI TER 2. TISZA SZALLÓ MELLETT.